

RUTES DE VERTIGEN

CLARA
TORNÉ

© ELKAR ARGITALETXEA, S.L. · SUA EDIZIOAK
Iparragirre 26, 48011 Bilbo
Tel. 944 169 430 | www.sua.eus | sua@sua.eus

© Textos i fotografies: Clara Torné

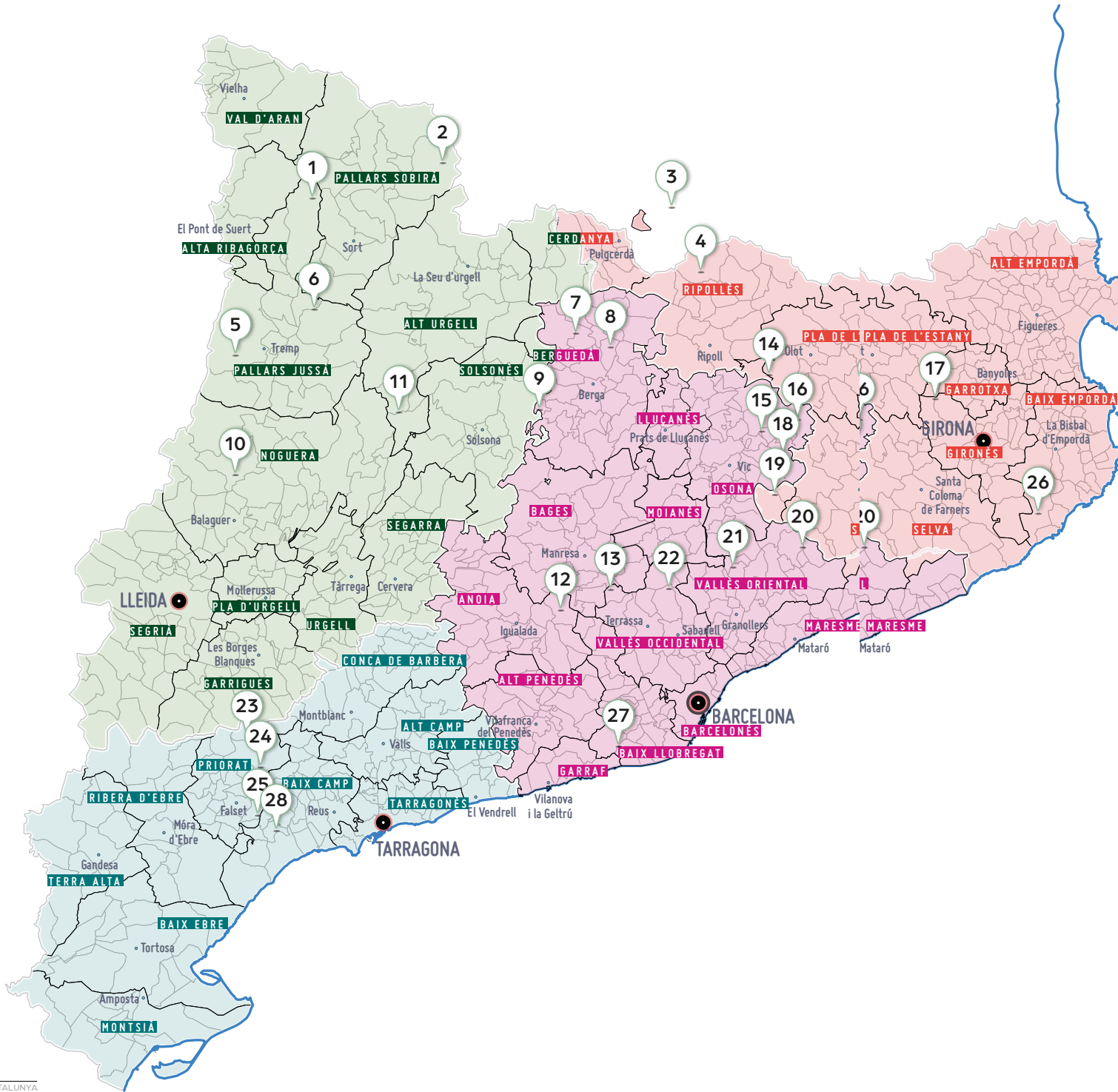
Foto de coberta: Grau de la Trona.

Disseny: Sua Edizioak
Impressió: Gráficas Leitzaran
ISBN: 978-84-8216-875-3
Dipòsit legal: D 01124-2023

Gener de 2024

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, excepte aquelles excepcions previstes per la llei. Dirigiu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals d'algun fragment d'aquesta obra.

CATALUNYA

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	10
Pirineu.....	14
1. Carrilet de la Vall Fosca	16
2. Camí de Norís a Tor	22
3. Gorges de Carançà	28
4. Camí dels Enginyers	34
Prepirineu	40
5. Congost de Mont-Rebei i escales de Montfalcó	42
6. Cingles de Pessonada	48
7. Camí de l'Àrtic.....	54
8. La Foradada de Malanyeu	58
9. Cingles de Taravil.....	64
Depressió Central	70
10. Serra de Montalegre	72
11. Moles del Corb i Sant Honorat	76
12. Les Agulles de Montserrat	84
13. La Mola, pel Mal Pas de Can Pobla	90
Serralada Transversal	96
14. Puigsacalm i Camí del Pas dels Burros	98
15. Serra de Cabrera	104
16. Cingles de Rupit	110
17. Sant Roc	118
Serralada Prelitoral.....	122
18. Cingles de Tavertet.....	124
19. Taradell i l'Enclusa	132
20. Les Agudes del Montseny, pels Castellets	138
21. Morro de Porc i Puigsagordi	142
22. Turó de les Onze hores i Balmes de Traver	148
23. Graus del Montsant	154
24. Siurana i Grau de la Trona.....	160
25. Serra de Llaberia.....	166
Serralada Litoral.....	172
26. Els Carcaixells d'en Dalmau	174
27. Cova de Bruguers.....	180
28. Muntanya de l'Areny.....	184

Vistes al Cadí i al Pedraforca des de la serra del Catllaràs.

INTRODUCCIÓ

Aquest llibre va dirigit a aventurers, a amants de la natura més feréstega i dels camins més salvatges. És per a persones que busquen rutes entretingudes, imponents, lluminoses i amb grans vistes panoràmiques. Però sobretot és per a qui no li fa por ascendir i guanyar alçada.

Trobaràs una recopilació d'itineraris de dificultat variada on l'abisme és present i durant els quals podràs allunyar la mirada gaudint de vistes d'ocell; rutes que et portaran a indrets elevats i espais oberts, on et sentiràs volant sense volar. Tot i això, no són rutes d'alta muntanya, sinó que

es tracta de rutes accessibles que es poden fer durant mig dia o en un dia sencer.

Encara que hi haurà algun camí equipat, no necessitaràs tenir preparació tècnica ni molt menys equipament especial, únicament i com ja imagines, hauràs de tenir en compte que es tracten de camins poc recomanats per a persones amb por a les altures.

La majoria són rutes circulars i s'ha tractat que siguin poc massificades, a excepció de les rutes de Mont-rebei i Carançà que són molt concorregudes, potser massa, però que no poden

faltar a un llibre de camins de vertigen de Catalunya. Hi haurà altres rutes que ens duren fins a destins clàssics i coneguts com la Mola, el Salt de Sallent o les Agudes del Montseny, però per camins menys concorreguts.

Amb aquest llibre espero transmetre l'amor i admiració que tinc per la natura i la forta voluntat de protegir-la. També m'agradaria que ajudés a posar en valor les riqueses naturals que tenim a prop de casa, per estimar-les, admirar-les i conservar-les.

Per protegir aquests espais vull convidar a deixar el mínim d'impacte possible i és per minimitzar aquesta empremta que he volgut afegir a la fitxa tècnica com arribar en transport públic.

En aquesta fitxa també trobaràs si la ruta és més o menys factible de fer amb gos, ja que el considero el millor company de camí, però pel tipus de rutes algunes podrien ser poc aptes.

Caminarem per senders que travessen els flancs verticals d'una muntanya damunt la timba, d'altres que voregen cingleres o ressegueixen carenes; per camins que transcorren per relleixos i cornises o que arriben fins al capdamunt d'imponents espadats que et deixaran sense alè. N'hi haurà de fàcils de seguir i de planers, d'altres més desafiants amb trams exposats, alguns equipats amb grapes, passarel·les o cadenes on caldrà parar atenció a on posem el peu. Tots tenen en

comú que durant gairebé tot el camí o en algun punt d'aquest hi ha algun abisme on se't pot encongir l'estomac.

Recórrer aquests senders ens fa estar presents, ja que en alguns trams cal parar atenció a cada pas i això ens obliga a prendre consciència del nostre caminar.

El precipici ens parla de la nostra vulnerabilitat, de l'efímer de la nostra existència, ja que un sol pas separa el ser aquí de desaparèixer per sempre. Però sentir el perill tan a prop, paradoxalment, ens fa sentir vius. La por ens activa a nivell físic, ens proporciona una pujada d'energia per a que reaccionem davant el perill a caure. I és potser aquesta pujada d'adrenalina, dopamina i freqüència cardíaca que fa que arribem a gaudir tot i l'amenaça. Una sensació semblant és present a la vida quan volem fer un canvi important o emprendre una aventura. Parlem, per exemple, de "llançar-nos" a un nou projecte. La sensació de por ens pot envair, però alhora hi ha alguna cosa que ens sedueix a "fer el salt".

És a través d'aquesta por que aquests camins ens connectaran amb el nostre ésser més instintiu, ja que la por a les altures és una de les més primàries. L'abisme, des de sempre, ha estat sinònim de

perill, però alhora ens ha protegit, convertint-se en moltes ocasions en talaia des d'on albirar les amenaces que s'acosten des de la llunyania. L'ésser humà ha buscat indrets on res deté la mirada, on encara que sigui només a través d'aquesta, poder flotar pel buit. En aquests indrets ha construït ermites i ha alçat els seus castells.

L'abisme també té quelcom magnètic; si trobem un sortint de roca damunt l'espada o una balconada ens hi atansarem de manera gairebé inevitable, ja sigui per observar o, simplement, per sentir el buit. És com si l'abisme ens seduis, ens desperta un instint que ens fa apartar-nos-en i alhora ens atrau amb la seva profunditat i buidor.

Agraeixo el moment en que vaig decidir escriure aquest llibre. Aquesta decisió m'ha permès descobrir part de l'immens, bell, variat i inesgotable territori que tenim al nostre abast, així com aprofundir en la història i secrets que amaguen els seus indrets. A més a més, m'ha permès recórrer nous camins que m'han fet sortir de la inèrcia i dels pensaments del dia a dia.

Caminar per aquests senders m'ha fet reflexionar sobre la creació d'aquests, sobre com un territori en un inici verge, amb el pas del temps i dels caminants, acaba convertint-se en un terreny solcat per infinitat de camins i corriols, més o menys amples i còmodes en funció de si han estat més o menys fressats. Potser com els pensaments, més o menys recurrents. Hi ha pensaments que travessem tantes vegades durant el dia que arribem a ells sense ser conscients, de manera gairebé automàtica. I cada vegada es fan més accessibles. A alguns potser seria millor no visitar-los tant sovint i deixar que hi creixin herbes. Per això és important trepitjar territoris desconeguts per a nosaltres, perquè descobrir-los ens genera nous pensaments i connexions i fa que, molt poc a poc, es vagin obrint nous camins.

Cavitat propera a la Foradada de Bruguers.

Escales de Montfalcó.

